

24. april 2014

FM 2014/68
Karl Lyberth

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut til EM14 pålægges at udarbejde en redegørelse, der skal belyse og analysere det fremtidige behov for udefrakommende arbejdskraft i forbindelse med mulige råstofprojekter og storskalaprojekter. Redegørelsen bør ligeså beskrive de mulige sociale, kulturelle og praktiske konsekvenser ved en stor tilgang af udefrakommende arbejdskraft. Redegørelse bedes afsluttet med en perspektivering, der sammenstiller arbejdskraftsbehovet, med den grønlandske arbejdskrafts kvalifikationer, arbejdsparathed og mobilitet. (Medlemmer af Inatsisartut, Knud Kristiansen og Gerhardt Petersen)

Medlemmer af Inatsisartut, Knud Kristiansen og Gerhardt Petersen Atassut fremsætter et forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut til efterårssamlingen i 2014 pålægges til at udarbejde en redegørelse, der skal belyse og analysere det fremtidige behov for udefrakommende arbejdskraft i forbindelse med råstofprojekter og storskalaprojekter. Redegørelsen bør også beskrive de mulige sociale, kulturelle og praktiske konsekvenser ved en stor tilgang af udefrakommende arbejdskraft. Redegørelsen bedes afsluttet med en perspektivering, der sammenstiller arbejdskraftsbehovet med den grønlandske arbejdskrafts kvalifikationer, arbejdsmarkedsparathed og mobilitet.

Indledningsvis skal vi fra Siumut slå fast, at vi ikke støtter forslaget. Siumut er af den opfattelse, at såfremt forslaget realiseres, vil dette indebære for stor unødigt brug af ressourcer.

Siumut er af den opfattelse, at forslagets intentioner, som for eksempel krav om at Naalakkersuisut fremsætter en redegørelse og beskrivelse af de mulige sociale, kulturelle og praktiske konsekvenser, allerede er en lovgivningsmæssig forpligtelse i eksisterende lov.

Siumut mener, at forslagets intentioner allerede er sikret via Inatsisartutlov nr. 7 af 7. december 2009 om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor, (råstofloven) samt Inatsisartutlov nr. 25 af 18. december 2012 om bygge- og anlægsarbejder ved storskalaprojekter.

Krav om vurderinger af samfundsmæssig bæredygtighed samt krav om sikkerhed m.v. er

allerede sikret via kapitlerne 16, 17 og 18 i Inatsisartutlov om mineralske råstoffer og aktiviteter.

Ligeledes har man i Inatsisartutlov om bygge- og anlægsarbejder ved storskalaprojekter allerede sikret forslagsstillernes intentioner ved deres forslag.

Dermed mener Siumut som sagt, at forslagsstillernes intentioner allerede er sikret via eksisterende love.

Som eksempel kan nævnes, at man i forbindelse med en eventuel anlæggelse af aluminiumssmelteren ved Maniitsoq, har udarbejdet mange store redegørelser om de virkninger som aluminiumssmelteren måtte få.

I forbindelse med anlæggelse af aluminiumssmelteren, har man siden 2007 udarbejdet adskillige redegørelser, som blandt indeholder konsekvensanalyser vedrørende, natur, kultur, sundhed, byen, samfundet, vilje til flytning, vilje til beskæftigelse, levestandard, familieforhold samt andre forhold.

Ligeledes har man i forbindelse med planlægningen af Isukasia minen, udarbejdet omfattende analyser om de samfundsmæssige konsekvenser. I den forbindelse har man ligeledes udarbejdet en konsekvensanalyse samfundsmæssige bæredygtighed på omkring 400 sider.

Kort sagt, har man jf. loven allerede udarbejdet analyser af samfundsmæssige konsekvenser vedrørende disse projekter som i alt fylder adskillige tusinde sider, hvorfor vi fra Siumut er af den opfattelse, at forslagsstillernes formål med dette forslag, allerede er sikret via eksisterende lov. Derfor er det unødvendigt at man udarbejder flere end de allerede gjorte, idet disse vil medføre store administrative omkostninger.

Med disse bemærkninger indstiller Siumut forslaget til forkastelse.